

ДѢЙСТВИЕ I.

ЯВЛЕНИЕ I.

ГЕОРГИ ДАНДЕНЪ (самъ).

Ахъ! колко странно нѣщо е да има човѣкъ една благородна жена! Азъ мисла, че мойто оженване ще да послужи за живо-говорящъ примѣръ на сичките селѣни, които обичатъ да са възкачватъ по-нагорѣ отъ сжсто-янието си, и да са женатъ, както направихъ и азъ, за джентиломски дщери! Благородието е само по себѣ си добро, значително нѣщо, но въ това сжщо време, то има и толкози лошави послѣдствія; щото хилядо пѣти е по-добре да си не вовирами носѣтъ въ него. Азъ станахъ наученъ отъ гореказанната случка и познавамъ вече повѣдението на благородните, когато тие са стараятъ да накаратъ насъ, по додните, да влѣземъ въ тѣхните фамилии. Само за нашето богатство оженватъ тие тѣхните дщери. Азъ много по-добре щѣхъ да направа, — както сжмъ богатъ, — ако да би са оженилъ за една добра, хубавичка и чистосърдечна селѣнка, отъ